

FOSEN NATURVERNFORENING

Adr. : Ytre Ringvei 32, 7100 Rissa Tlf. : 73851430

- foreningen for et bredt, helhetlig og aktivt naturvern på Fosen-

Vår ref.:A.12.mø2

Deres ref.:

Dato:22.12.20

**INDRE FOSEN KOMMUNE
POSTBOKS 23
7101 RISSA**

Vedrørende muligheter for utbygging i Fevågbukta.

Bakgrunn

Bakgrunnen for denne henvendelsen er planer om utbyggingsaktiviteter i Fevåg, deriblant utvidelse av Fevåg havn og utfylling med tilrettelegging av næringsareal i tilgrensende areal av Fevågfjæra. Multiconsult er allerede engasjert for geoteknisk bistand til en prislapp på over 1 million, noe som for en stor del allerede er utført uten at dette er gjort offentlig kjent.

Fevågfjæra

Vår oppfatning er at Fevågfjæra er for verdifull til å bygges ned. Området er kategorisert som svært viktig viltområde. Her foreligger det sterke viltinteresser som skal tillegges avgjørende vekt i kommuneplansammenheng. Sjøfugl overvintrer i gruntvannsområdene, og det er myting av sjøorre og ærfugl her. Fjæreområdet er særdeles interessant som trekk/rastelokalitet for arter som gråhegre, stokkand, siland, tjeld, vipe, sandlo, myrsnipe, polarsnipe, rødstilk, storspove, lappspove, svarthalespove, måker og terner. En del vadere som tjeld overvintrer årvisst her. Området har et spesielt mangfold av arter og funksjoner for vann/sjøfugl gjennom hele året, og vurderes til å være av regional verdi.

Ramsarkonvensjonen

Halvparten av verdens våtmarksområder er allerede ødelagt. Det internasjonale samfunnet har reagert, og i 1975 trådte Ramsarkonvensjonen i kraft, en avtale om bevaring og bærekraftig bruk av våtmarker.

Opprinnelig konsentrerte konvensjonen seg om å ivareta våtmarker som leveområde spesielt for vannfugler. I dag favner konvensjonen langt videre og omfatter ivaretagelse av våtmarker i bred forstand; både som leveområde for flora og fauna, og som viktig naturressurs for mange mennesker.

Konvensjonens mål er definert som: å bidra til bevaring og fornuftig bruk av våtmarker gjennom lokale, nasjonale og globale tiltak og internasjonalt samarbeid, for å bidra til bærekraftig utvikling i hele verden.

Konvensjonens medlemsland forplikter seg til å følge opp en rekke forpliktelser i selve avtalen, samt de vedtak landene gjør på partsmøter.

Generelt er fugleartene som er avhengige av våtmarker sterkt tilbakegående, og hovedårsaken er nettopp det at politikerne glemmer å ta hensyn til det biologiske mangfold. Kommuner landet rundt har latt fjærer og våtmark gjenfylles og bygges ut, og bit for bit har viktige områder for fuglene forsvunnet.

Økende bevissthet rundt våtmarksområdene og deres betydning for artsmangfoldet, har medført et ønske om å bevare denne truede landskapstypen.

Den viktigste faktoren for et velfungerende våtmarksområde, er å opprettholde lokalitetens hydrologi og hindre eutrofiering. I de fleste tilfeller skal vi egentlig gjøre minst mulig for å ta vare på våtmarkene. Det viktigste er å hindre nedbygging, utfylling eller oppdyrking og samtidig sørge for at de naturlige prosessene får gå sin gang uten for mye regulering.

Naturmangfoldloven

Etter § 7 i Naturmangfoldloven, som supplerer FVL's krav om utredning, skal prinsippene i Naturmangfoldloven §§ 8 – 12 legges til grunn for skjønnsutøvingen. Vurderingen og vektleggingen av prinsippene skal fremgå av beslutningen slik at det kan kontrolleres i ettertid om prinsippene er vurdert. Det stilles visse minstekrav til oppfyllelse av vurderingene av Naturmangfoldlovens prinsipper. Dette er en naturlig følge FVL's krav til utredning og informasjon i § 17. Selv om prinsippene i Naturmangfoldloven er vurdert er det viktig at konklusjonen er i tråd med vurderingene.

Arealbeslag er en av hovedutfordringene for å opprettholde artsmangfoldet ifølge Naturpanelet IPBES sin tilstandsrapport om klodens naturmangfold. Menneskelig aktivitet har medført omfattende endringer i 75% av miljøet på land, halvparten av alle elver og 40% av det marine miljøet. Dette betyr videre at for å redde tapet av artsmangfold så må forvaltningen begynne å ta denne vurderingen inn i Naturmangfoldloven. Allerede en million av klodens åtte millioner plante- og dyrearter kan bli utryddet ifølge Naturpanelet. For halvparten er det allerede for sent. Forringelse og ødeleggelse av natur er det miljøproblemet som påvirker flest globalt.

Forvaltning av strandsonen

I følge statlige planretningslinjer for forvaltning av strandsonen langs sjøen skal bygging unngås på arealer som har betydning for andre formål, som for eksempel friluftsliv, naturvern, naturmangfold. Rissa ligger i en sone med streng status i dette tilfellet.

Konklusjon

Det foreligger sterke natur- og miljøfaglige interesser i det planlagte utbyggingsområdet, noe som også gjenspeiler seg i gjeldende regelverk. Det meste av denne planlagte utbyggingen vil være så kontroversiell at den må legges vekk. Det kan også reises spørsmål ved om det var rett av kommunen å investere i en så storstilt geoteknisk undersøkelse i dette tilfellet.

Med hilsen
Fosen Naturvernforening

Magnar Østerås

Ketil Ring

Kopi: Fylkesmannen
Fylkeskommunen
Miljødirektoratet